Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8454
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

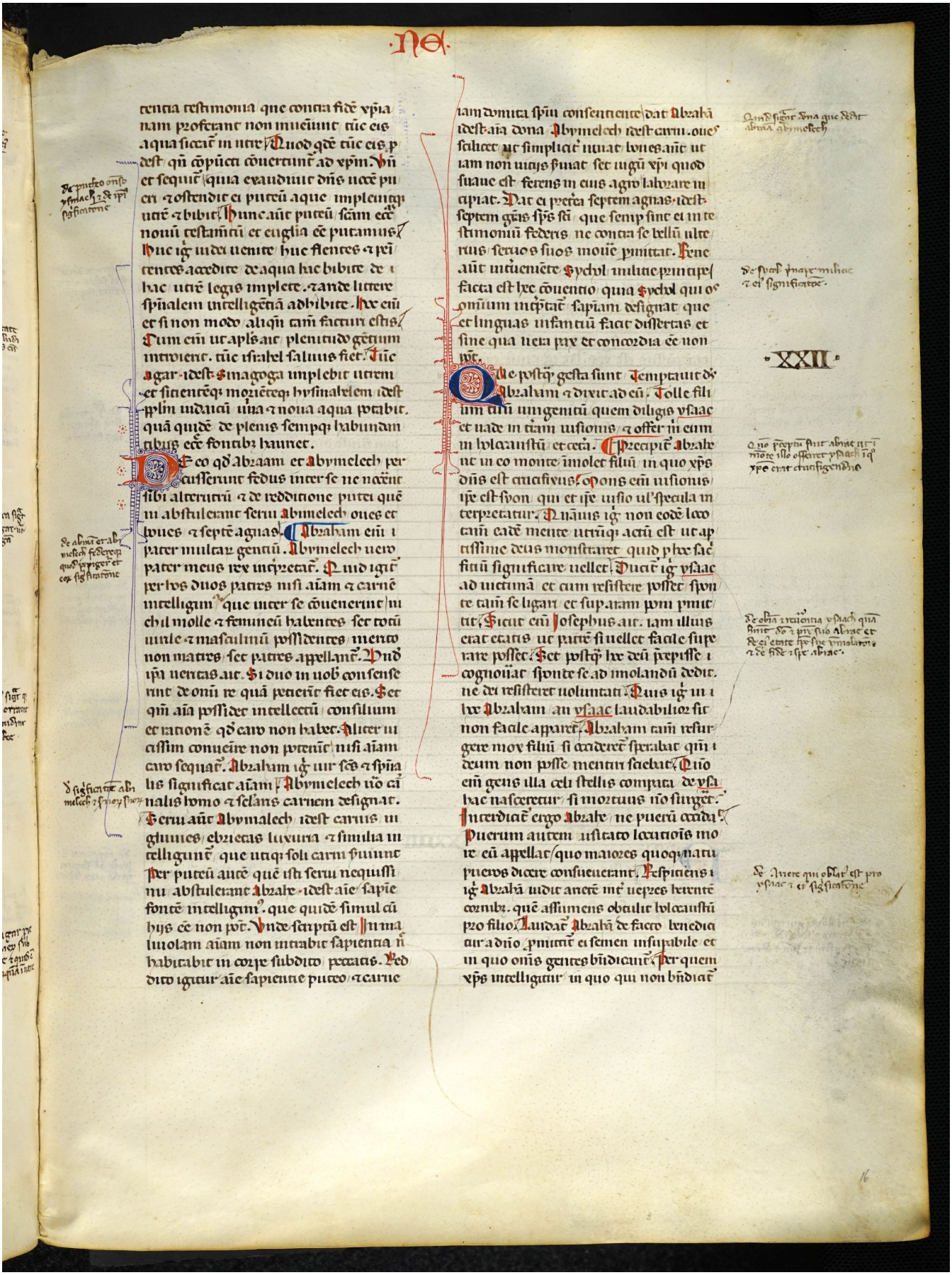

De puteo ons ysaac et de ipsi significatione

De abime et abimelech federeq quod significet et eorum significatione

Quid significat abimelech et eius pecora

Quid signat dona que dedit abimelech

De ysaac quare mihac et ei significatione

XXII

Quo precepit fuit abrae ut in monte illo offeret ysaac id quod xpe erat crucifigendus

De obla ysaac quia fuit de ipso suo abrae et de ei certe ipse sue immolatione et de fide ipse abrae

De Juere qui oblat est pro ysaac et ei significatione

tentia testimonia que contra fidē xpiana
nam profertant non inueniunt. tūc eis
aqua siccat in utre. Quod qdē tūc eis p
dest qñ cōpūcti cōuertunt ad xpm. Vnde
et sequit. quia exaudiuit dñs uocē pu
ri et ostendit ei puteū aque implenti
uere et bibit. Hunc aūt puteū sām ecē
nouū testamētū et euāgelia ēe putamus.
Huc ig indi uenite huc flentes et pē
tentes accedite de aqua hac bibite de
hac utrē legis implete. et ante litere
spiralem intelligētiā adhibite. Hec eū
et si non modo aliqñ tām factum estis.
Dum eū ut apls ait plenitudo gētium
intrauerit. tūc israhel saluus fiet. Tūc
agar. idest synagoga implebit utrem
et sitientēq; moriēteq; hysrahelem idest
ppln iudaicū una et noua aqua potabit.
quā quidē de plenis sempq; habundan
tibus ēe fontib; haurit.

Et eo qd abraam et abymelech per
cusserunt fedus inter se ne nocēt
sibi alterutrū et de redditione putei quē
ui abstulerant serui abimelech oues et
boues et septē agnas. Abraham eū i
pater multar gentiū. Abymelech uero
pater meus rex interpretat. Quid igit
per hos duos patres nisi aiam et carnē
intelligim. que inter se cōuenerunt in
chil molle et femineū habentes sed totū
uirile et masculinū possidentes mente
non matres sed patres appellant. Vnde
ipa uentas ait. Si duo in uob consense
rint de omni re quā petierit fiet eis. Sed
qñ aia possidet intellectū consilium
et rationē qd caro non habet. Aliter in
cassum conuenire non poterit nisi aiam
caro sequat. Abraham ig uir sēs et spiri
talis significat aiam. Abymelech uo ei
nalis homo et celans carnem designat.
Seruu aūt Abymalech idest carnis in
gluuies ebrietas luxuria et similia in
telligunt que utq; soli carni seruiunt
per puteū autē quē isti serui nequissi
mi abstulerant Abrahe idest aie sapie
fontē intelligim. que quidē simul cū
hys ēe non pot. Vnde scriptū est. In ma
liuolam aiam non intrabit sapientia ñ
habitabit in corpe subdito peccatis. Ped
dito igitur aie sapienne puteo et carne

iam domita spiu consentiente dat Abrahā
idest aia dona Abymelech idest carni. oues
scilicet ut simplicat uiuat boues aūt ut
iam non uiuys suat sed iugū xpi quod
suaue est ferens in eius agro laborare in
cipiat. Dat ei preterea septem agnas. idest
septem gēs spis sū que semp sint ei in te
stimoniū fedens ne contra se bellū ulte
rius seruos suos moue permittat. Fene
aūt inuenīte Bychol multue prim ape
facta est hec cōuentio quia Bychol qui o
omnium incipiat sapiam designat que
et linguas infantū facit disertas et
sine qua nulla pax et concordia ēe non
pot.

Ue postq gesta sunt Temptauit de
Abraham et dixit ad eū. Tolle fili
um tuū unigenitū quem diligis ysaac
et uade in terram uisionis et offer eum
in holocaustū et cetera. Precipit Abrahe
ut in eo monte immolet filiū in quo xps
dñs est crucifixus. Ipsum enim uisionis
ipse est syon qui et ipse uisio ul specula in
terpretatur. Quānis ig non eodē loco
tamen eadē mente utrūq; actū est ut ap
tissime deus monstraret quid phce sacē
fiū significare uellet. Ducit ig ysaac
ad uictimā et cum resistere posset spon
te tamen se ligari et superam pm pmit
tit. Sicut eū Josephus ait. tam illus
trat etatis ut patrē si uellet facile supe
rare posset. Sed postq hec deū fecisse et
cognouiat sponte se ad immolandū dedit.
ne dei resisteret uoluntati. Quis ig in
hac Abraham an ysaac laudabilior fit
non facile apparet. Abraham tamen resur
gere mox filiū si crederet sperabat qm i
deum non posse mentiri sciebat. Quo
eū gens illa celi stellis computa de ysa
hac nasceretur si mortuus uo surgēt.
Interdiat ergo Abrahe ne puerū occida
Puerum autem usitato locutionis mo
re eū appellat quo maiores quoq; natu
pueros dicere consueuerant. Respiciens i
ig Abrahā uidit ante mē ueprem herentē
cornibus. quē assumens obtulit holocaustū
pro filio. Laudat Abrahā de facto benedic
tur a dño. promittit ei semen insuperabile et
in quo omis gentes bēdicunt. Per quem
xps intelligitur in quo qui non bēdicat